

ת"פ 44132/12/13 - מדינת ישראל נגד שמעון אלמעלם, אדם אגצ'י, ישראל אגצ'י

בית משפט השלום בקריית גת

16 ינואר 2018

ת"פ 44132-12-13 מדינת ישראל נ' אלמעלם ואח'

בפני כב' השופט אמיר דהאן

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד ממחלקת תביעות לכיש

נגד

1. שמעון אלמעלם

2. אדם אגצ'י (זוכה מכל העבירות בהכרעת דין מיום

03/05/17)

3. ישראל אגצ'י ע"י ב"כ עו"ד דוד גולן

המאשימה

הנאשמים

גזר דין

הנאשמים, שמעון אלמעלם (להלן: שמעון או סימו), אדם אגצ'י (להלן: אדם) וישראל אגצ'י (להלן: סאלי), הועמדו לדין בפני בית-משפט זה בעבירות הקשורות בתקיפתו של המתלון א ח, ולאחר שמיעת הוכחות ניתנה ביום 03/05/17 הכרעת הדין, אשר לפיה:

א. שמעון אלמעלם זוכה מחמת הספק מעבירות של החזקת סכין ופציעה כשהעברין חמוש, והורשע בשתי עבירות של איומים ובעבירה של חבלה - עבירה על פי סעיף 333 לחוק העונשין, התשל"ז-1977;

ב. אדם אגצ'י זוכה מחמת הספק מכול העבירות שיוחסו לו בכתב האישום;

ג. ישראל אגצ'י הורשע בעבירה אחת של חבלה - עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין.

הכרעת הדין

בהכרעת הדין מפורט סיפור המעשה, ולפיו ביום 01/09/11 תקפו סימו וסאלי את המתלון, א ח, בשוק העירוני באשקלון, בשעת צוהריים, לאחר ריב של סימו וא על ענייני חניה. סימו קילל את א, איים עליו, ולאחר מכן תקפו סימו וסאלי את א, מלפנים ומאחור, היכו אותו בכול חלקי גופו, בין היתר בעזרת חפצים, גרמו לו לפציעה מעל שפתו העליונה, וכן חבלות של ממש במרפק, בגב, בגפיים, שבר בעצמות האף ושבר בשן. א נזקק לטיפול רפואי על מנת לאחות את שפתו העליונה.

ראיות לעונש

לשני הנאשמים אין הרשעות קודמות, וכן לא הורשעו בכול עבירה לאחר אותו אירוע. שירות המבחן מסר את תסקיריו לעניין שני הנאשמים, כפי שיידון בהמשך.

טיעוני המאשימה לעונש

לעניין הנאשם 1 טענה המאשימה כי המדובר היה בוויכוח על דבר של מה בכך בין שני סוחרים בשוק של אשקלון, כאשר לאחר איומים חוזרים שניים לפחות לממש איומים אלה, מפילים את המתלון ארצה ומכים אותו באלימות בכול חלקי גופו. מתחם הענישה התקיפות מסוג זה אמור לבטא את עקרונות שלמות הגוף, הזכות לאוטונומיה, לביטחון אישי,

עמוד 1

לפרנסה ולכבוד.

לעניין הנזק שנגרם הפנתה ב"כ המאשימה לתעודות הרפואיות, וכן לעדותו של המתלון על פגיעותיו וסבלו, לרבות ההשלכות הנפשיות של התקיפה לעיני אשתו של המתלון, שהייתה באותה העת בהריון מתקדם. המאשימה הדגישה את הצורך בהוקעת האלימות, שהפכה למכת מדינה, ובכך שמבית-המשפט יצא מסר ברור השולל שימוש באלימות ככלי ליישוב סכסוכים. עוד הדגישה את הממד של נסיבות ביצוע העבירה, אשר בוצעה לעיני כל, בשוק, באופן שגרם להשפלתו ולביזויו של המתלון, ולפוטנציאל הנזק הגדול בתקיפה באמצעות חפצים.

המאשימה התייחסה לתסקיר שירות המבחן וטענה כי הנאשם 1 נוטה להגיב בצורה אימפולסיבית, והצביעה על התרשמות שירות המבחן כי מטיל את האחריות על אחרים, וקיים סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד.

לאור זאת, טענה המאשימה כי מתחם הענישה בינו בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי למתלון, קנס כספי והתחייבות. למקרה זה אין די, לשיטת המאשימה, בעונשים שעליהם המליץ שירות המבחן.

לעניין הנאשם 3 חזרה המאשימה על הטענות הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירה ולמתלון ולא הבדילה בין חלקם של שני הנאשמים. תסקיר שירות המבחן לעניין הנאשם 3 מאבחן התנהגות אימפולסיבית וקושי לבחון משמעות המעשים, אך מאבחן גם נטילת אחריות חלקית וממליץ להימנע מהרשעה. המאשימה טענה בעניין זה כי הנאשם 3 איננו עומד בתנאים שנקבעו בפסיקה לקביעת ביצוע עבירה ללא הרשעה, לא מבחינת חומרת העבירה ולא מבחינת פגיעה באפשרויות השיקום.

גם בעניין הנאשם 3 טענה המאשימה לאותו מתחם ענישה.

טיעוני ההגנה לעונש

הסנגור טען לכך שחלף זמן רב מאז ביצוע העבירה (09/2011) ועד הגשת כתב האישום רק שנתיים אחר כך, ובכך יש שיהוי גדול. שיהוי נוסף נוצר מהתעקשות המאשימה להוכיח את כול רכיבי כתב האישום, אשר לשם סתירתם נהלו הוכחות, והכרעת הדין מעידה כי לאחר ההוכחות זוכו הנאשמים מפרטים רבים ומחמירים. עוד הצביע על כך שלמרות שהעבירות בוצעו בחבורה, הרי שלא היה בכך משום קשירת קשר ותכנון מראש, ועל כך שלמתלון לא נותרה נכות אלא צלקת.

לעניין הנאשם 3 הצביע הסנגור על התסקיר וטען כי הקשר בין היעדר הרשעות לבין היכולת להוסיף ולעבוד בתשתיות לאומיות הוא קשר שאיננו זקוק להוכחה. הסנגור ביקש לכבד את המלצת שירות המבחן, להטיל על הנאשם 1 שירות לתועלת הציבור בשיעור אשר הומלץ על-ידי שירות המבחן, ועל הנאשם 3 - לבטל את הרשעתו ולגזור עליו את השירות לתועלת הציבור שעליו הומלץ.

הנאשמים שניהם הביעו צער על שהגיעו לנסיבות שכאלה. הנאשם 3 ציין כי הוא נמצא היום במקום אחר, נשוי, עובד בחברת החשמל, ואם ייאסר יאבד את מקום עבודתו. עוד טען כי נכנס למריבה מאוחר יותר כדי להפריד, וחבל שעשה כן.

תסקירי שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן לעניין הנאשם 1 ציין כי הוא בן 51, עובד בעסק המשפחתי בשוק באשקלון מזה 35 שנים, תומך באחות ובאם נכות יחד עם אחיו האחרים, ללא הרשעות קודמות, הביע צער על המעשה ותיאר את הוויכוחים ההדדיים. עוד הוצג בפני שירות המבחן מסמך ממחלקת הפיקוח, הבאה במגע הדוק עם הנאשם מזה שנים רבות, ולפיו מעולם לא נקלע לבעיות הקשורות בעבודתו בשוק. שירות המבחן התרשם מקיומם של דחפים תוקפניים במצבי דחק, ועמדה נפשית המאפשרת אלימות במקרים כמו המקרה נשוא כתב האישום, והעריך כי קיים סיכוי מסוים לביצוע עבירות דומות בעתיד.

נוכח העובדה שמדובר באדם ללא עבר פלילי שלקח אחריות על מעשיו, המליץ שירות המבחן על צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 220 שעות, וכן עונש כספי.

שירות המבחן ציין כי הנאשם 3 הוא בן 27, גרוש ואב לפעוטה, עובד בחברת החשמל כמסגר, שירת שירות צבאי מלא ללא דופי במקצועו, משפחתו עובדת בעסק משפחתי של מכירת תוצרת חקלאית בשוק העירוני באשקלון, הוא נעדר הרשעות קודמות, את העבירה עבר בזמן ביקור בשוק, כאשר נכנס למריבה בין דודו שמעון (סימו) לבין המתלונן, ניסה להרחיק את המתלונן מהדוד על-ידי דחיפתו לאחור, ואז נפל ארצה יחד עם המתלונן, ועל כך הוא מצטער. התרשמות שירות המבחן הייתה מאדם נורמטיבי, שתפקודו עשוי להיות תקין, אך מנגד, עלול להתנהג התנהגות אימפולסיבית ולא לצפות את התוצאות. לפיכך, הוערך סיכוי מסוים לביצוע עבירות דומות בעתיד.

בעניינו של הנאשם 3 הוערכה נזקקות טיפולית, והומלץ על הטלת צו מבחן על-מנת לסייע בקטנת הסיכון הנובע מאישיותו, לצד הטלת צו שירות לתועלת הציבור. לעניין ההרשעה, המליץ שירות המבחן לשנות את הכרעת הדין באופן שייקבע כי ביצע את העבירה אך לא יורשע, שכן ציין כי במידה שיוורשע עלול לאבד את מקום עבודתו בחברת החשמל. כמו כן הובא בחשבון כי ההליך המשפטי היה עבור הנאשם 3 גורם מרתיע, ובהתחשב עם כך שמדובר בהליך ראשון בחייו.

אי-הרשעה - אימתי

ראשית יאמר כי כאשר הונחה המסגרת החקיקתית לטיפול במקרים יוצאי-דופן, נמנע המחוקק מלהגביל את שיקול-דעתו של בית-המשפט ולתחום אותו לעבירות מסוימות. כך עשה המחוקק בקביעת היוצא מן הכלל של אי-הרשעה, וכך גם בעניין של חריגה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום, באלה אף באלה אין עבירה המצויה "מחוץ לתחום".

איזון השיקולים - מקבילית הכוחות

עניין לנו באיזון עדין, שאינו חד-ממדי (סקלרי) אלא רב-ממדי (וקטורי). אופיו הווקטורי של האיזון השיפוטי אומץ בפסיקה פעמים רבות באמצעות המושג "מקבילית הכוחות". זהו מושג פסיקלי הלקוח מתורת המכניקה של כוחות, המתאר כיצד מחברים וקטורים, לשם חישוב כיוונו ועוצמתו של כוח. טכניקה אלגברית של "מקבילית הכוחות" יעילה לשם חישוב עוצמתו וכיוונו של כוח יחיד המתקבל משקלול מספר כוחות העשויים להיות שוני כיוון ועוצמה.

המינוח הפסיקלי שבו משתמש בית-המשפט העליון מתאים מאוד לאיזון הנעשה בעת החלטות שיפוטיות, שכן גם בהחלטות אלה מדובר על שיקולים שונים, שכל אחד מהם הוא בעל עוצמה וכיוון משלו, ועל בית-המשפט לשקול אותם ולהוציא מהם את כיוונו ועוצמתו של הכוח שיש בסמכותו ובחובתו להפעיל כלפי בעל דין.

מהי מקבילית הכוחות האופיינית במקרה שבו שוקל בית-המשפט להימנע מהרשעתו של אדם?

רע"פ 2777/11 פלונית נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 16.10.2012) עסק בשאלת הרשעתה של רופאה וטרינרית בגין אחריותה לאירוע קשה שבו התרחש נזק גוף לפעוטה. בית-המשפט העליון רען את העקרונות לשימוש בכללים הנדירים של הימנעות מהרשעה, וכך נאמר (פס" 10 לפסק-הדין):

הכלל הוא כי מבצע העבירה יורשע בדין [...] ואילו "חריג שבחריגים לכלל זה מותיר בידי בית המשפט סמכות להימנע מהרשעה, במקרים יוצאי דופן" [...] עלינו לצעוד במשעול ההלכה המושרשת בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, 342 (1997) (להלן: הלכת כתב):

"המבחן ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. ראו ר"ע 432/85 רומנו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] [...] הימנעות

מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים..."

אי-הרשעה לעניין הנאשם 3 - מן הכלל אל הפרט

לעניין חזרה מהרשעתו של הנאשם 3 שקל בית-המשפט כי בעת ביצוע העבירה היה הנאשם צעיר מאוד, לא עבר כל עבירה עד לזמן עבירה זו ומזמנה של עבירה זו, חלקו בעבירה משני כאשר הצטרף בלהט של רגע לריב שהחל דודו המבוגר ממנו עם אדם אחר, ובית-המשפט התרשם בהוכחות כי הנזק המרכזי שנגרם למתלונן - לא בעטיו נגרם.

עוד שקל בית-המשפט את השיהוי בהגשת כתב האישום ובניהול התיק, את עבודתו בחברת חשמל, שהיא מקום עבודה העלול לפטרו או להגביל את כניסתו לאתרי עבודה חיוניים בשל רישומו הפלילי, ואת סיכויי השיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ומן הכלל הקובע שיש להרשיע נאשם בעבירת אלימות שביצע.

התוצאה היא כי יש לחזור מהרשעת הנאשם 3 אך מנגד יש להטיל עליו עונש משמעותי, יותר הן בגזרת צו המבחן והן בגזרת השל"צ.

עקרונות מנחים כלליים בשיקול-הדעת לעונש

1. הסנגור והתובעת טענו את טענותיהם, בכפוף לסעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. סעיף זה, אשר הוא חלק מתיקון 113, כולל בתוכו דיני ראיות חדשים ומעגן דיני ראיות ישנים, והכול בעניין הוכחת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

בכפוף לכך, לא קיבל בית-המשפט טענה מטענות הצדדים, אלא ככל שעלתה בקנה אחד עם כתב האישום או עם הסכמתם שלהם.

2. בקביעת העונש הראוי שקל בית-המשפט את השיקולים המפורטים והמאורגנים על-פי חוק העונשין (תיקון מס' 113), התשע"ב-2012. תיקון זה עוסק בהבניית שיקול-הדעת השיפוטי בענישה.

3. קדמה לתיקון הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ונוסחה ועקרונותיה שימשו מאז את בית-המשפט כתבנית מתאימה לשם הבנייה נכונה לוגית ושקופה של שיקולי ענישה מאז פרסומה ועד פרסומו של החוק שבא בעקבותיה.

4. בית-המשפט התחשב בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובמדיניות הענישה הראויה, וכן התחשב, לצורך הערכת חומרת מעשי העבירות שביצע הנאשם ומידת אשמו, בנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה.

5. בשלב הראשון קובע בית המשפט כי הנאשמים חטאו באירוע יחיד של אלימות, כאשר הנאשם 1 הקדים לאלימות זו איומים, אך ניתן לראות איומים אלה כחלק מאותו אירוע יחיד.

6. בשלב השני קובע בית-המשפט את מתחם הענישה הראוי על-פי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על-פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק, אף אם אינה רשימה סגורה. שלב זה כפוף לשני חריגים שיש בכוחם לפרוץ את מתחם הענישה הראוי, והם הגנה על שלום הציבור מחד גיסא, ושיקולי שיקום מאידך גיסא. מתחם הענישה הראוי העולה מן הפסיקה מתחיל במאסר המרוצה בדרך של עבודות שירות או שירות לתועלת הציבור שווה-ערך, ומסתיים במאסר בפועל בן 8 חודשים, כפי שיוכח מן הפסיקה שתפורט להלן.

7. בשלב השלישי אומד בית-המשפט את השפעת הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה על-פי רשימת סוגי הנסיבות שהורה המחוקק, אף אם אינה רשימה סגורה.

מתחם הענישה

העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין העונש המוטל על עבירה שהנאשם ביצע לבין חומרת מעשה העבירה ואשמו של הנאשם. במסגרת יישום עקרון זה נאמר כי הערכים החברתיים המונחים בבסיס העבירות שבהן הורשע הנאשם, נועדו להגן על שלמות הגוף והנפש ביחסים השוטפים בין אנשים בכלל ובמקום העבודה בפרט. פרצי אלימות קיצוניים שננקטים ללא פרופורציה, על רקע סכסוכים, או תחושות של פגיעה בכבוד הם בגדר התנהגות מסוכנת והם עלולים להסתיים בתוצאות קשות, בפגיעות גוף ממשיות ולאווירה של חיים בסביבת איומים והפחדה.

בע"פ 4173/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.8.2007) נאמר:

רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברין האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאלים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה.

בעניינו, מדובר בעבירה שבוצעה בשוק העירוני של העיר אשקלון, בשעת צוהריים. השוק הינו מקום הומה אדם, וכל אחד מהם - עולם הוא לעצמו: "כשם שפרצופיהם שונים כך דעותיהם שונות" (בבלי, ברכות נח, ע"ב) וכמאמר הפתגם הערבי **مش كل اصابعك زيب** (לא כל אצבעותיך שוות). במקומות ציבוריים הומי אדם, נדרשת סובלנות והבלגה שבעתים בין אדם לחברו דווקא בשל החיכוך הגדול הנוצר בין אנשים, ומפני כבוד הציבור הבא לקבל שירות במקומות אלה לאור היום וברחובה של עיר.

מדיניות הענישה

בתי-המשפט בפסיקתם באירועי אלימות חזרו והדגישו את הצורך בתגובה עונשית הולמת כנגד מי שמעורב במעשי אלימות. ראו לעניין זה את דברי כבוד השופט ג'ובראן בע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 3.8.2010):

תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו".

מעיון בפסיקה, הן בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש עלה כי ניתנה ענישה מגוונת המתחשבת בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה הנזק שנגרם ועברו של הנאשם בית-המשפט מביא את הפסיקה הרלוונטית תוך היקש בדרך של קל-וחומר וגזרה שווה בעניינם של נאשמים אשר עברם נקי והנזק שגרמו לקורבנם דומה.

פסיקה בעבירת חבלה חמורה או חבלה של ממש המתאימה לנסיבות

א. ע"פ (מחוזי ב"ש) 3610-01-11 **אלקובי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.7.2011)

המערער הורשע בעבירת חבלה חמורה (שברים בגולגולת) עקב סכסוך כספי משפחתי בבית הארחה שארע 5 שנים לפני הערעור וזוכה מעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש ואיומים. למערער לא היה עבר פלילי ושירות המבחן המליץ להימנע מהרשעתו ולהסתפק בשל"צ.

בית-המשפט גזר עליו 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל ועונשים נלווים - עניין זה חמור מהעניין שבפניי בשל הנזקים הקשים בהרבה שנגרמו למתלונן דשם.

ב. עפ"ג (מחוזי מר') 25258-08-13 **אלכסשנקו נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 1.12.2013)

המערער הורשע על-פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה (שברים בגולגולת ונקע באף) שגרם למתלון במועדון, לאחר ויכוח אלים שפרץ ביניהם. בעברו הפלילי הרשעה בתקיפת עובד הציבור מאז אותו התיק.

בית-המשפט גזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל, 2 מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי - עניין זה חמור מהעניין שבפני הן במרכיב העבר הפלילי והן במרכיב חומרת הנזק.

ג. ת"פ (שלום ב"ש) 5060-10-14 **מדינת ישראל נ' טספאי** (פורסם בנבו, 30.3.2015)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלון בכך שחבט בו במכת אגרוף על ראשו, וכשהמתלון נפל ארצה חבט בו מספר מכות אגרוף נוספות וגרם לו לחבלות המתבטאות, בין היתר, בשברים מרוסקים של עצם האף, מחיצת האף, רצפת הארובה משמאל, שבר בקיר המדיאלי. כתוצאה מתקיפה זו איבד המתלון את הכרתו ופונה לבית-החולים כשהוא מורדם ומונשם ואושפז למשך 5 ימים.

בית-המשפט גזר עליו 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים - עניין זה חמור מהעניין שבפני הן במרכיב חומרת הנזק.

ד. רע"פ 8822/16 **בן עזרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 17.11.2016)

המבקש הודה והורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. המתלון התקשר למבקש וביקש ממנו להזיז את רכבו מהחנייה. המבקש הגיע למקום, ומשהבחין כי נרשם לו דו"ח חניה, הוא אחז בפניו של המתלון והכה בהם באמצעות אגרופו. כתוצאה מכך נגרמו למתלון שבר ונפיחות בלסת התחתונה, והוא אושפז במשך 5 ימים בבית חולים.

בית-המשפט סטה לקולא ממתחם העונש שקבע 20-7 חודשי מאסר בפועל משיקולי שיקום (ללא הרשעות קודמות), וגזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ה. ע"פ (מחוזי חי') 33776-01-13 **שמאמי נ' מדינת ישראל** (פורסם 10.7.2013)

המערער, שעברו הפלילי היה נקי ותסקירו חיובי, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שהכה עם ראשו בראשו של המתלון וגרם לו, בין היתר, לשבר בצוואר ושבר בכף היד.

בית-המשפט גזר עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

בית-המשפט המחוזי שינה את הכרעת הדין וקבע כי למתלון נגרם שבר בבסיס אגודל יד ימין ולא בצוואר וחבלות בפנים, הפחית את תקופת המאסר ל-4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שרות, ויתר חלקי גזר הדין הותרו על כנם.

ו. ע"פ (מחוזי ב"ש) 11563-08-12 **אוקראינצנקו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.2.2013)

נדחה ערעורה של המערערת שהורשעה בבית-המשפט השלום בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בכך שהכתה את המתלוננת באגרוף בפניה, ולאחר שנפלה המשיכו המערערת ואחותה להכותה. כתוצאה מתקיפה זו נגרמו למתלוננת חבלות של ממש שהתבטאו, בין היתר, בפצע באזור הקרקפת שנזקק לתפרים, בהמטומה מתחת לעין שמאל ובחבלות נוספות.

המערערת נידונה ל-4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות.

ז. ת"פ (שלום ראשל"צ) 15223-01-12 **מדינת ישראל נ' אברהמי** (פורסם בנבו, 3.1.2013)

הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הנאשם הכה את המתלון באמצעות אגרוף בעינו.

בית-המשפט גזר עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שרות ועונשים נלווים.

ח. ת"פ (שלום ראשל"צ) 56595-01-13 **מדינת ישראל נ' אהרון** (פורסם בנבו, 24.2.2014)

הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. במהלך ויכוח הטיח הנאשם צלחת בראשו של המתלונן וגרם לו לחתך.

בית-המשפט גזר עליו מאסר על תנאי, קנס, פיצוי וצו של"צ.

ט. ת"פ (שלום ק"ש) 3906-11-17 **תביעות מרום הגליל והגולן נ' לוי** (פורסם בנבו, 29.11.2017)

בפסק-הדין המקיף והממצה, אשר ממנו נלקחו חלק מן האסמכתאות דלמעלה, דן בית-משפט השלום בעניינו של נאשם חסר עבר פלילי אשר תקף אדם בן 60 עקב סכסוך על השמעת מוסיקה בקבר רשב"י וגרם לו שבר בלסת שהצריך ניתוח ואשפוזים וכן תקופה ארוכה של ריפוי והחלמה כשלסתו ופיו מקובעים במתקן רפואי מיוחד, וכן נגרמו חבלות נוספות.

בית-המשפט גזר על הנאשם שם ששה חודשי מאסר, פיצוי למתלונן וקנס.

בחלקו השני של גזר הדין יפרט בית המשפט את רשימת הנסיבות שבהן התחשב בית-המשפט, לפי הסדר הבא:

הנסיבות המקלות והמחמירות הקשורות בביצוע העבירה

בית-המשפט מצא כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות :

- הנזק שנגרם מביצוע העבירה - נגרמו חבלות משמעותיות, ובהן שבר וחתך שהותיר צלקת. בית-המשפט נתן דעתו לעדותו של המתלונן, אשר העיד כי האירוע שינה רבים ממנהגיו והביא לחשש משמעותי שליווה אותו שנים לא מעטות.
- הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה - המדובר בסכסוך בין סוחרים בשוק על חניה, אשר הביא להתפרצות אלימה בעניינו של הנאשם 1. בעניינו של הנאשם 3, מדובר ברצון לסייע לדודו, המבוגר ממנו, אשר הסתבר בעבירת אלימות לנגד עיניו.
- התכנון שקדם לביצוע העבירה. בית-המשפט הביא חשבון שאף שמדובר על עבירה בצוותא, לא בוצע כול תכנון, העבירות לא התאפיינו בתחכום, וכול כולן פרץ אלימות.
- בית-המשפט הביא בחשבון את האלימות הכרוכה בביצוע העבירות.
- לעניין הנאשם 3, בית-המשפט הביא בחשבון את חלקו היחסי בביצוע העבירה, אשר היה קטן.

הנסיבות המקלות והמחמירות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

בית-המשפט מצא כי מתוך הרשימה הקבועה בחוק רלוונטיות לעניינו הנסיבות הבאות:

- (1) **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו.** בית המשפט הביא בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם 3 בעת ביצוע העבירה, ואת הפגיעה הקשה העלולה להיות לעונש על שיקומו ועתידו המקצועי.
- (2) **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם.** בית-המשפט הביא בחשבון את העובדה כי הנאשם 1 מטפל, יחד עם אחיו, באם ובאחות הזקוקות לטיפול.
- (4) **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו.** בית-המשפט הביא בחשבון כי שני הנאשמים נטלו אחריות על מעשיהם והתחרטו על מעשים אלה, הגם שלא מדובר באחריות שלמה המלווה בהפנמה, על-פי הבחנת שירות המבחן.
- (8) **נסיבות חיים קשות של הנאשם.** בית-המשפט הביא בחשבון את נסיבות חייהם הקשות של שני הנאשמים, אשר מפאת צנעת הפרט לא זה המקום לפרטן.

(9) **התנהגות רשויות אכיפת החוק.** בית-המשפט הביא בחשבון את התנהגות רשויות אכיפת החוק, השיהוי המשמעותי בהגשת כתב האישום, ואופן ניהול התיק שעליו עמד הסנגור בטיעונו.

(10) חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה. בית-המשפט הביא בחשבון כי מאז ביצוע העבירה חלפו כ-7 שנים.

(11) עברם הפלילי של הנאשמים או היעדרו. בית-המשפט הביא בחשבון כי הנאשמים לא הסתבכו בעבירות לפני ביצוע העבירות שבהן הורשעו, וגם אחרי עבירות אלה.

(12) **הצורך בהרתעת עבריינים פוטנציאליים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם, בשל מהות העבירה או שכיחותה:** בית המשפט שקל לחומרא כי העבירה ומאפייני ביצועה הינם שכיחים למדי ויש להרתיע את הציבור המועד הכולל אנשים בתנאיהם של הנאשמים, אשר עסקו, והנאשם 1 עודנו עוסק, במתן שירות לציבור במקומות הומי אדם מביצוע עבירות דומות.

תוצאות

בשים לב לשיקולים אלו אשר נמנו, מבטל בית-המשפט את הכרעת הדין בעניינו של הנאשם 3, ומחליף אותה בקביעה בדבר ביצוע עבירה של חבלה חמורה - עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, באופן שהנאשם 3 לא יורשע בעבירה זו.

נוכח האמור לעיל, גוזר בית-המשפט על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1

(א) 75 ימי מאסר בפועל, אשר אותם יוכל לרצות בעבודות שירות, אם יקבע הממונה כי הוא כשיר לכך. לא

קבע הממונה קביעה כלשהי בתוך 180 ימים - יתייבב הנאשם לריצוי מאסרו במזכירות בית המשפט ביום 01/09/18, ומיום זה תחל גם זכות הערעור;

(ב) שישה חודשי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם 1 אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מהיום עבירת אלימות כלשהי, למעט איומים ותקיפה סתם;

(ג) 60 ימי מאסר שאותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מהיום עבירת איומים;

(ד) פיצוי למתלון בסך 7,500 ש"ח, אשר ישולם בתוך 90 ימים;

(ה) קנס כספי בסך 750 ש"ח, אשר ישולם בתוך 90 ימים.

כול סכום שישולם על-ידי הנאשם 1 ייזקף תחילה על חשבון הפיצויים, ולאחר מכן על חשבון הקנס. המזכירות תוציא לנאשם 1 שובר הפקדה יחיד. לאחר קבלת הכספים תנתבם לפי הוראות אלה.

הממונה על עבודות השירות יגיש חוות-דעתו לבית-המשפט בתוך 90 ימים.

לנאשם 3

מן השיקולים לעיל מצא בית המשפט לחרוג ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם 3 וזאת משיקולי שיקום כאמור בחוק.

(א) הנאשם 3 יועמד בצו מבחן ופיקוח שירות המבחן לתקופה של 12 חודשים;

(ב) הנאשם 3 יימנע משימוש בסמים או באלכוהול;

(ג) הנאשם יימנע מלעבור עבירות אלימות או איומים בתקופת המבחן, עבירה בתקופת המבחן תהווה הפרה של צו המבחן;

(ד) הנאשם מוזהר כי אם יפר הוראה מהוראות צו המבחן או הוראות שירות המבחן בקשר עם צו זה, או בקשר עם השירות לתועלת הציבור שהוטל עליו - יוחזר לבית-המשפט לשם הרשעתו וגזירת עונשו על-פי

פקודת המבחן;

(ה) הנאשם 3 ירצה 320 שעות שירות לתועלת הציבור, בתוך 36 חודשים.

שירות המבחן רשאי להאריך תקופת הריצוי על-פי שיקול-דעתו ובהתאם לצרכיו השיקומיים והטיפוליים של הנאשם, וכן לשנות את מקום ההשמה משיקולים אלה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, 16 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.